

[Kristen Amby.]

Da var man altsaa klar over Problemet. Det har ikke kunnet lykkes mig at finde ud af, hvorfor denne Ændring ikke blev fastholdt, men jeg maa gaa ud fra, at det er, fordi man har sagt: Ja, men selvfølgelig vil alle være loyale over for Partibegrebet. Men Ove Rode var altsaa klogere, han kendte Menneskene, selv om han ogsaa var et artistisk Naturel. (*Bertel Dahlgaard*: Sagde De, han kendte Venstre?) Nej, jeg sagde Menneskene. Men vi fik altsaa ikke denne Ændring, som havde været højst paakrævet, og jeg maa gaa ud fra, siger jeg, at man har fremført: Ja, men vi ved da, hvad Partier er, det er maaske tit vanskeligt at finde ud af, hvad de mener, og de kan ligne hinanden, de kan ogsaa sige noget, der lyder mærkeligt i Folks Øren, men vi ved da nogenlunde, naar en Gruppe har dannet et Parti. Vi kan da ogsaa i Regelen konstatere, om en enkelt Mand gaar ud af en Gruppe, det plejer ogsaa at blive offentligt bekendt. Det er da sket før. Men jeg tror aldrig man har tænkt den Mulighed, at et Parti som Venstre, der er en Helhed, en Enhed, og i dette Tilfælde ogsaa er det i det Spørgsmaal, der nu bliver Valgets, det sydslesvigske, hvor der slet ingen Difference er mellem Anskuelserne, hvor alle mener præcis det samme — siges der jo —, man har ikke kunnet tænke sig, at naar det er Tilfældet, man saa samtidig kunde sige, at nu var man to Partier. Og jeg vil mene, at Folketingets Formand ikke burde efterkomme Kravet om en saadan Indstilling til Indenrigsministeren. Jeg mener i Virkeligheden, den er ulovlig. For Spørgsmaalet om Lov, det er ikke et Spørgsmaal om nogle Ord, der skal fortolkes, det er ogsaa et Spørgsmaal om Lovens Hensigt og Mening. Og Rigsdagen skal i hvert Fald være det sidste Forum, der skal gøre Ord, som blot er Ord, maaske formuleret uheldigt, men om hvis virkelige Hensigter der ingen Tvivl kan være, til det samme som Ret.

Derfor glæder det mig — og for saa vidt yder jeg Regeringen og Indenrigsministeren min Kompliment —, at man ikke har gjort det, som man paatænkte at gøre — dele sig i to Partier —, og jeg gaar ud fra, at man heller ikke vil gøre det, selv om dette Valglovsforslag falder. Men jeg finder det rigtigt allerede nu, ogsaa for Fremtidens Skyld — for vi har jo denne Valglov og den Bestemmelse —, at faa slaaet en Pæl igennem alle Forsøg derpaa. Det kan ikke være rigtigt at gøre noget saadant, og det blev da ogsaa umiddelbart følt af Mennesker Landet over, da Tanken kom frem, at dette var ikke bare en Fidus, for det er der saa

meget af, men dette var noget, der var paa Kanten. Der er ogsaa Forretningsfolk — ikke saa mange, men nogle —, der synes, at naar de bare lige kan holde sig inden for Grænsen, ikke komme over Stregen, klarer de sig flot, men det er en Moral, som i hvert Fald Rigsdagsmænd og politiske Partier ikke kan være tjent med at gøre Brug af.

Jeg skal slutte, og idet jeg henstiller, at Lovforslaget bliver Genstand for en kort Udvalgsbehandling, vil jeg gerne sige, at bortset fra det sidste Afsnit vedrørende de blinde — og jeg haaber, vi kan faa gennemført en lignende Ordning for de kronisk syge — mener vi ikke, det vilde være rigtigt umiddelbart forud for et Valg at gennemføre et Forslag af denne Karakter. Selv om jeg godt kan have Medlidenhed med, at Venstre ikke har nogen Mand her i Hovedstaden, synes jeg alligevel ikke, det er et Formaali sig selv, der kan tvinge os til at lave Valgloven om paa saa kort Tid. Dermed er formentlig ogsaa tydeligt sagt, at naar der er Tid, og ordentlig Tid, dertil, vil vi naturligvis gaa ind i en Valglovsforhandling, ogsaa med den Hensigt at give Hovedstaden, der i Dag er underrepræsenteret, større Repræsentation; men vi synes ikke, der er Grund til at gøre det i Øjeblikket.

Aksel Larsen: Jeg takker oprigtigt den højtærede Indenrigsminister, fordi han er fremkommet med dette Lovforslag, og jeg kan paa Forhaand tilsige vor Bistand til en hurtig og velvillig Behandling af Forslaget, i hvert Fald hvad visse af dets Afsnit angaar, omend ikke af Lovforslaget som Helhed. Jeg kunde naturligvis have ønsket, at dette Lovforslag var fremkommet betydeligt før. Jeg kunde have ønsket, at Regeringen havde holdt sig til Ordene i sin egen Trontale og fremmet Drøftelserne af Forfatningsændringen saaledes, at vi samtidig med Genførelsen af en Forfatningsændring fik en fornuftig Valglovsændring. Det har Regeringen imidlertid ikke gjort, den har ikke interesseret sig for Retfærdighed paa Forfatningens Omraade, og den har heller ikke tænkt paa at skabe Retfærdighed, hvad Mandatfordelingen inden for den nuværende Forfatnings Rammer angaar, før nu, og derfor kommer den i sidste Øjeblik med sit Lovforslag. Det har sine ganske særlige Grunde, og vi kender allesammen disse Grunde. De har været diskuteret tilstrækkeligt, og det, det drejer sig om, er, at Venstre ønsker at skaffe sig en yderligere uberettiget Fordel. Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen sagde, at Lovforslagets Frem sættelse vel betyder, at Venstre har taget Afstand fra